

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.5

Hely

Berlini t.

Idő

"1924"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *A Berlini-tér pusztulása*

Forrás:

Az Ujság

Bn

(Hely)

1924. 8. 7.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs.

A Berlini-tér pusztulása.

yomda 1923

Budapest legforgalmasabb tere elveszett a kereskedelemre nézve. Üresek a boltok. Üzlethelyiségeket sem tudnak kiadni. A szállodákban nincs lakó.

A kereskedők a miniszterhez fordulnak.

A tekintetes MÁV keze valahogy olyan, mint a görög monda *Midás királyáé*. Amihez hozzáér, minden arany, természetesen 17.000-es alapon. Menetdíj, szanalás, takarékoskodás, mindez arany, csak hogy akkurát, mint *Midás*, mindemellett éhenhal a MÁV. Halála azonban hősi: maga alá temeti az utazó közönséget, maga alá gyüri a fogyasztót, kereskedőt egyaránt.

Most is új ötlettel kedveskedett a MÁV a fővárosnak. Ötletért igazán nem megy a szomszédba. Sok Pestnek a két főpályaudvar, — kiált fel meggyőződéssel. Koncentráljunk mindent a keletre, hagyjuk a nyugati a kofáknak. Nem baj, hogy a valóban szűk Baross-téri végállomás semmi esetben nem bírja el a fokozott forgalmat. Nem baj, hogy az egymásra zsufozó vonatok beérkezése után sem személyzet, sem közönség nem ismeri ki magát a bábeli zürzavarban.

Ez új intézkedés pedig nemcsak magára a vasutra mér csapást, de súlyosan sérti az egész negyed kereskedelmének, iparának érdekeit is. Természetes dolog, hogy pályaudvarok környéke mindig és mindenhol fokozottabb ütemben veri a munkás-élet ritmusát. A legkülönfélébb kereskedők, iparosok, bankházak, szállodák, kávéházak nyerek látogatóik nagy részét az utasok köréből. *Tradicionális, régi kapcsolatok alakulnak ki az otthonából rendszeresen felránduló vidéki és a vevőjét már évek óta jól ismerő kereskedő között.* Ez a helyzet azután alapjául szolgált a normális gazdasági csereforgalomnak.

Most mindez megszűnt egy csapásra. Mióta a vonatok új rendje életbelépett, a nyugati pályaudvar környékén a forgalom egy tizedére csappant. Az üzletek üresen állnak, pihennek az iparos szerszámái, nem működnek a bankok pénztárai, hiába várják a szállodai szobák régi ismerőseiket. A környék minden dolgos embere panaszkodik.

Alkalmunk volt a negyed több tekintélyes üzletembereivel beszélgetni, akik egyértelmű elkeseredéssel foglalkoznak állást a váratlan, új beosztás ellen. Az egyik kereskedő, aki ruházati cikkeket és textilárut tart raktáron, előadta, hogy csak a legnagyobb erőfeszítéssel lesz képes fenntartani üzemét, ha az állapotok nem változnak meg. Jó árut nem is tarthat már, mesélte, nincs meg a közönség hozzá. S a rosszabb vagy közepes minőségnek is csak úgy akad gazdája, ha *részletfizetésbe megy bele*. Ugyanígy nyilatkoznak a többiek is. A Váci-uttal tulajdonképpen már a szegénynegyed kezdődik el. Innen alig-alig kapnak bevét. Eddig a felránduló vidékiek képezték a közönség gerincét. Ha most ez elmarad, becsukhatják boltjukat. Az egyik cipőüzlet *öt nap alatt két vászoncipőt adott el. És tizenötödikén házbérfizetés!* Ezt igazán nehéz kibírni. A közelben van a Merán- és a London-szálloda. Az új rend óta konganak az ürességtől, pedig igen sok embernek adnak kenyeret. Egyértelmű a panasz, az érvelés, a sóhaj. És egyértelműen igazuk is van.

A környék pangására jellemző a következő tény: A pályaudvar előtt hónapokkal ezelőtt hosszú, keskeny háztömböt épített fel a *Westend* építő vállalat. Januárban megkezdték már az üzlet és irodahelyiségek kiadását. Egyideig sikerült is ez nekik, de rövid idő óta *nem megy tovább*. Nincsen jelentkező, aki hajlandó volna boltját e vidéken felépíttetni. Pedig nem is oly drága a bér. 80—100 millió korona építési hozzájárulás és 15 aranykorona bér négyzetméterenként. A legtöbb helyiség 25 négyzetméter területű. Bizonyosan engednének is még ebből. De nincs vállalkozó.

A környék üzletemberei sérelmeik orvoslására szervezkedni kezdenek és sok képviselőt akarnak megnyerni egy küldöttség vezetésére, mely nehéz helyzetüket a kereskedelmi miniszter elé tárná.